

le, siitä tulee pitävä ote. Vatsa napakaksi. Kädet suorina käännetään rauhalliseen taittoon eteenpäin, kas näin”, Martti sanoi. Hän pysäytti viime hetkellä Varpun ennen kaatumista veteen. ”Katsokaa, painakaa mieleenne. Tässä on hyppääjän oikeaoppinen lähtöasento taittokaatoon.”

Varpu tunsi, miten hänen sydämensä oli valunut ja siirtynyt jyskyttämään kaulasuonille. Hän piti silmiään kiinni pikkuisen siristellen. Alla oleva hyppyallas näytti pohjattoman syvältä. Varpun mieleen tuli siitä taivas.

”Nousepa vielä uudelleen pystyyn, niin kerrataan lähtövaiheet.”

Oli viittä vaille, ettei Varpu purskahtanut itkemään. Häntä kadutti, ettei hän äsken ollut myöntänyt Annalle, ettei hän ollut aiemmin hypännyt pää edellä. Varpun polvet olivat muuttuneet väpättäväksi lihahyytelöksi.

”Hyvä, Varpu!” Selma huuhahti altaan reunalta.

Martin kevyt työntö selästä sai Varpun kaatumaan peruuttamattomasti vettä kohden.

Varpu pidätti hengitystään ja kuplat kohisivat hänen korvissaan. Vedessä hän räpäytti silmänsä

